

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: Udrag fra SØREN OLESEN

Citation: Aakjær, Jeppe: "Digte 1885-1908. - 1918", i Aakjær, Jeppe: *Digte 1885-1908. - 1918*, Gyldendal, 1918-19, s. 130. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aakjaer01val-shoot-idm139725298600336/facsimile.pdf> (tilgået 24. september 2021)

Anvendt udgave: Digte 1885-1908. - 1918

SØREN OLESEN.

GAMLE Søren, lad mig mindes
end en Gang med Pen i Haanden,
hvad du var for mig og mange,
mens du selv var ung i Aanden:

Bred paa Foden, bred om Lænden,
bred og djærv og tung i Talen;
Stemmen biød og vemodssløret
som et Aaløbs Fald i Dalen.

Intet Hovmod, ingen Fraser,
stille Ord om Kristensynet,
og to milde, brave Øjne
ærligt lysende bag Brynet.

Ordet sank i aabne Hjerter
blødt som Nattedug paa Kornet;
intet Brøl i Domsbasunen,
intet Hyl i Helvedhornet.

Og tilsidst, naar Talens Mildhed
havde Sindene bevæget,
svam og bølged Salmens Toner
varmt igjennem Kjæmpeskjægget.

Stærkest var du, naar du talte
Hjærtets Sag bag Bjælkeløfter,
hvor Forsamlingen og Ordet
begge gik i Bondekøfter.

Der hvor Rævekløgt og Goldhed
svinger Klokken hist paa Tinge,
fik din Tale noget nedstemt,
som de golde kaldte „ringe“.

Men for den, der sad og hungred
efter *Ærlighed* alene,
var *du* Ord imod de andres
ogsaa her som Brød mod Stene.